

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

A főváros és a munkabeosztás

Cím:

Pesti-Hírlap.

Forrás:

Bp. 1916. X. 7.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

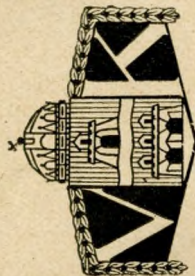
389.65

Hely

Idő

"1916"

389.65/1916

— (A főváros és a munkabeosztás.) Mióta a szerdai és a pénteki hustilalmat kiterjesztették és a husárulást szigorították, azóta a főváros élelmiszerüzemének házikóiban bolond dolgok történnek. Ezekben a bódékban a régi megszokás alapján ketten árusítanak. Az egyik, a bácsi, a hentesárukat, a másik pedig, a néni, a vaját, a tojást, a kenyeret, a csirkét stb. szolgálja ki. Rendes körülmények között mind-egyiknek rengeteg sok a dolga és szinte csodálatos, hogy hosszabb időn át kibírják. Most azonban, amikor a hus kevés, a férfiarusító elég pihenéshez jut és így nem szakad bele a munkába. Ezeknek az új rend értelmében szerdán és pénteken semmi néven nevezendő dolguk sem akad, de hogy ne sétáljanak, hát a bódékban kell tartózkodniuk, talán azért, hogy a körmüket piszkálhassák. A nő árusítónak azonban ezeken a napokon is sok a tennivalója, amit az is bizonyít, hogy a forgalmasabb házikókban három-négy sorban állanak az asszonyszemélyek, akik tojást, vaját, sajtot, kenyeret stb. szándékoznak venni. Miután pedig rendszerint sokan vannak, hát némelyiknek husz-harminc percig is várakozni kell, amíg a néni, bármily gyorsan és ügyesen dolgozzék is, ki tudja őket szolgálni. Aközben pedig, amíg a rekesznek ez az árusítónője majdnem összeesik a terhes és folytonos munkától, a férfiarusító, akinek semmiféle dolga sincs, csendes merengésnek adja a fejét, avagy legyeket keres, hogy szórakozás céljából megfogja. Amint tehát mindezekből kitűnik, a főváros élelmiszerárusító üzleteiben szerdán és pénteken ostobául történik a munkabeosztás, mert az egyik alkalmazott dolgozik, a másik pedig ásitozik. Ennek persze a vásárlók adják meg az árát, akiknek ácsorogniuk kell és akik bizonyára nem nagy elismeréssel adóznak az élelmiszerüzem vezetőségének, amely három szóval elrendelhetné, hogy szerdán és pénteken, amikor még virslit sem szabad árulni, a férfi-alkalmazott a nő alkalmazottnak segítsen és így egyesült erővel érvék el azt, hogy a közönségnek ne kellessék olykor-olykor félóráig is várakozni.